

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **HiComp, a. s.**, se sídlem Husinecká 903/10, Praha 3, zastoupeného JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem Na Poříčí 1041/12, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 29. 11. 2010, čj. 14047/10-1300-105683, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2014, čj. 6 Af 69/2010 – 122,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Dodatečným platebním výměrem ze dne 1. 6. 2010, čj. 98694/10/011511100997, Finanční úřad pro Prahu - Jižní Město dodatečně vyměřil žalobci daň z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2007 ve výši 9 956 684 Kč a sdělil povinnost uhradit penále ve výši 1 991 336 Kč.

2. Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu zamítlo odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 29. 11. 2010, čj. 14047/10-1300-105683. (*pozn. NSS: V souvislosti s nabytím účinnosti zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, finanční ředitelství zanikla ke dni 1. 1. 2013. V rámci nedokončených řízení ve správním soudnictví se dnem 1. 1. 2013 jejich nástupcem stalo Odvolací finanční ředitelství.*)

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí finančního ředitelství žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 27. 5. 2014, čj. 6 Af 69/2010 – 122, zamítl.

III.

4. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

5. Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tvrzením, že Finanční úřad pro hlavní město Prahu vede proti stěžovateli daňovou exekuci. Správce daně nepovolil stěžovateli další posečkání daně, postupoval přitom v rozporu se zákonem. V případě nepřiznání odkladného účinku by byl stěžovatel okamžitě vystaven nebezpečí daňové exekuce, která by vedla k jeho zániku.

6. Stěžovatel připojil k návrhu na přiznání odkladného účinku „*Návrh na zrušení exekuce zahájené v době, v níž měla být posečkána daň*“ ze dne 7. 5. 2014 adresovaný Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu.

IV.

7. Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

8. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny.

9. Především je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

10. Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.).

11. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel, který žádá o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel musí upřesnit, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností tuto újmu vyvozuje a jaká by byla její intenzita. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, kterého se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

12. Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku tvrzením, že by nepřiznání odkladného účinku mělo pro něj likvidační účinky, protože je proti němu vedena daňová exekuce. Toto tvrzení stěžovatel neprokázal. Především nepředložil doklady, které by potvrzovaly jeho finanční situaci a z nichž by bylo možné dovodit vliv uhrazení daňové povinnosti stanovené v dodatečném platebním výměru čj. 98694/10/011511100997 na jeho hospodářskou situaci.

13. Navíc samotný „*Návrh na zrušení nezákonné exekuce*“, který není označen razítkem příslušného správce daně potvrzujícím jeho přijetí, neprokazuje, že je proti stěžovateli

tvrzená exekuce skutečně vedena. Není z něj ani patrné, o jakou částku by se mělo jednat. Z předmětného návrhu totiž vyplývá, že se má týkat neuhrazené daně z příjmů právnických osob, nemá tedy přímou souvislost s nyní posuzovanou věcí, která se týká daně z přidané hodnoty.

14. Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel nedostal shora uvedeným požadavkům na prokázání nepoměrně větší újmy ve smyslu § 73 odst. s. ř. s., se Nejvyšší správní soud již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

15. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že stěžovatel neprokázal skutečnosti rozhodné pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, proto návrh zamítl.

16. Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. srpna 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu